

REDACTIA

ARAD, STR. AULICH (ADAM)

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 2.50; pe 1 lună fl. 1.

N-rit de Duminecă pe
an fl. 1.50.

Pentru România și străinătate
pe an 40 franci.

Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA

ARAD, STR. AULICH (ADAM)

INSERTIUNILE:

pe 1 și 2 săptămâni: prima dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

Grecii dușmanii Românilor.

Deși nu se poate prevedea sfârșitul și mai ales urmările războiului ce decurge cu atâta înverșunare între Grecii și Turci, aceasta nu a împiedecat și nu împiedecă puterile europene de a-și arăta simțimentele de simpatie și de bunăvoință către unul ori altul din cele două popoare, care se războiesc. Și din punct de vedere creștinesc, ar fi lucru natural, ca popoarele creștine să simpatizeze cu Grecii și să-i spriginească în contra Turcilor.

Intrebarea însă este: din punct de vedere al intereselor neamului românesc pot Românii să spriginească năzuințele Grecilor?

La întrebarea aceasta găsim un răspuns lamuritor în revista „Biserica ort. română” din București, de pe luna lui Martie anul curent, care, sub titlul „O Metropolie românească în imperiul Turcesc”, publică un articol foarte important pentru chestiunea națională, din care extragem mai la vale părțile mai interesante.

În urma publicării în 1863 a scrierii „Calatori în România din Macedonia și Muntenia” de Dimitrie Bolintinean, se produce o mișcare în sensul de a se desvolta și lumina conștiința fraților noștri din imperiul turcesc. În anul 1864 se întemeiază prima școală românească în Macedonia, și anume în Tirnova, lângă Bitolia sub conducerea lui Dem. Atanasescu. În același timp în România Dem. Cozacovici, român din Macedonia și un entusiast naționalist lasă prin testament întreaga sa avere de 60.000 de lei pentru întemeierea unei școli românești peste Balcani, și spune în testamentul său, ca să cunoască întreaga suflare macedo-română, „că eu am ceva, dar națiunea mea n'are ce-i trebuie, nici școală, nici biserică”. Nu se cade să cheltuiască ce an pe nimicuri și să-mi uit de patria mea.

Paralel cu înființarea de școli, Românii macedoneni nu pierdeau din vedere nici biserica, căci ei au început încă de pe la 1868 să cetească în biserică *Apostolul* pe românește și să clădească alături de bisericile grecești și bisericile românești. Dar în contra lor se ridică întreaga suflare grecească și îndeosebi clerul grecesc, și în chipul acesta se nasc prigoniri nemiloase contra unui popor frate de credință, care i-a dat cele mai mari ajutoare, ori-și-când nevoia i-le-a cerut.

Să vedem mai deaproape aceste prigoniri, căci numai atunci ne putem da seamă mai bine despre importanța unui episcop românesc în părțile acestea și de strigătele de durere ale fraților noștri, cari vor cu ori-și-ce chip aceasta.

Învățătorii români erau pe de o parte afurisiți de pe amvonul bisericilor ca cei mai mari rău-făcători, cum și defăimați înaintea poporului român ca birfitori de cele sfinte; ear' pe de altă parte denunțați autorităților turcești ca trădători de patrie și ca răsvrățitori. Așa s'a întâmplat cu cel dintâiu învățător român cu dl

Atanasescu, care în urma denunțării Episcopului grecesc a fost arestat, ear' școala i-a fost închisă. Așa s'a întâmplat în același timp și cu Apostol Mărgărit. Ear' în Ochrida, Episcopul grec Meletie a obținut dela autoritățile turcești, ca toți fruntașii orașului să fie arestați, numai pe simplul motiv, că întemeiaseră o școală românească.

Cu privilegiul sfințirii lor de preoți, celor de naționalitate română li-se cerea din partea Episcopilor și mitropolitilor greci, un obligământ, că ei defăimă și desprețesc din tot sufletul și din toată inima propaganda română și făgăduiesc să păstreze pe viitor supunere și ascultare autorităților bisericesti (grecești) și în același timp să afurisească, dacă nu pot convinge altfel pe ori-ce Român, care ar vrea să se cultive și să rămână ca Român.

În anul 1877 Românii iau parte la războiul ruso-turc. Toată lumea a rămas uimită de vitejia desfășurată de către soldații români cu această ocaziune. Dacă Românii n'ar fi intervenit la strigătul de desperare al comandantului suprem al armatei rusești, poate că soarta războiului ar fi fost cu totul alta pentru *causa creștinătății* din imperiul turcesc mai cu seamă. La frații noștri din imperiul turcesc conștiința națională se deșteaptă și se desvolta mândria națională de a face parte din neamul românesc. Insași Suverana Poartă aprecia mai bine și cu considerațiune neamul românesc, căci marele Vizir Savfet Pașa publică în anul 1879 un *ordin în favoarea școalelor române* adresat către valii din Ianina și Salonic, care e în vigoare și astăzi pentru Românii din imperiul turcesc, și sună astfel:

„Inalta Poartă a fost înștiințată pe de-o parte, că Românii din Epir, Tesalia, Macedonia, din sangiacul Tricala, din Vilaetul Ianinei și din vilaetul Salonicului, doresc să învețe carte în propria lor limbă și să întemeieze școale, și pe de altă parte, că clerul grecesc îmboldit de duhurile necuratului împinge pe autoritățile locale să le pue felurite pedeci și chiar să persecute pe profesorii Români. Văzând totuși, că în imperiul nostru nu este îngăduit nimenea să împedecă mersul și deplina exercitare a cultului și a învățării școlare, veți binevoi a face cunoscut funcționarilor civili ce aveți sub ascultarea Excelenței Voastre, că ei nu trebuie să apere pe nici unul din locuitori și să nu se împotrivescă fără pricini la ori-ce exercitare a cultului și a învățării; ear' când ar cere trebuința să apere chiar ajute pe învățătorii români”.

Un ordin mai binevoitor ca acesta pentru frații noștri din partea Inaltei Porți nici nu se poate.

Acum Episcopii și Mitropoliții greci se luau la întrecere în desfășurarea activității contrare cu totul desvoltării naționale a Românilor. Un preot, fiind-că a îndrăsnit să boteze un copil în limba românească e mal-tratat și suspendat de către Episcopi, un alt preot pentru același fapt e gonit din parohia sa.

Poarta otomană sub impresiunea unor asemenea fapte, prin diferite ordine adresate valilor afirmă „că a admite că cineva n'are drept să

roage pe Dumnezeu în limba sa, nu este cu puțință”.

Ear' în anul 1887--88 recunoaște formal Românilor dreptul de a oficia în biserică serviciul divin în limba lor.

Cu toată bunăvoința Inaltei Porți față de frații noștri, Patriarhia din Constantinopol s'a împotrivit neîncetat de a le recunoaște vre-un drept de a se desvolta și cultiva conform caracterului lor național.

În virtutea vechilor firmame toate popoarele creștine ortodoxe din imperiul turcesc european fac parte din jurisdicțiunea Patriarhului din Constantinopol. Legile turcești nu recunosc națiuni sau popoare în imperiul său, ci religii sau confesiuni. Capul suprem al creștinilor ortodoxi din imperiul turcesc e deci Patriarhul din Constantinopol. O confesiune odată recunoscută are dreptul de a avea biserică, școli, efortii pentru întreținerea lor, precum și comunități politice. Numai din recunoașterea unor asemenea drepturi poate rezulta pentru un popor o posibilitate de a trăi cu o viață națională. Patriarhia odată în posesiunea acestor drepturi ea a uitat cu totul, că credincioșii bisericii sale n'au aceeași limbă, n'au aceeași origine ca aceeași istorie, n'au aceeași obiceiuri. Patriarhia trece peste toate drepturile naturale și divine și ajunge să fie reprezentanta și ocrotitoarea prin excelență numai și numai a intereselor grecești. Patriarhia nu vedea înaintea sa decât comunități grecești cu biserici și școale grecești, o suflare grecească. Românii erau deci considerați de Patriarhie ca făcând parte din masa poporului grecesc.

De aci nevoia de a institui un episcopat românesc pentru creștinii ortodoxi de naționalitate românească. În scopul acesta Românii întocmesc o delegațiune din bărbații de încredere și învestiți cu procură în regulă de a prezenta Inaltei Porți o petițiune, prin care poporul român, ca și celelalte popoare din imperiul turcesc, cere să aibă „un șef religios, Român de origine, pe care să-l aleagă și să-l desemneze dânsul, care să se bucure de toată încrederea guvernului Otoman și care să fie supus fidel al M. Sale Imperiale”.

Inalta Poartă a primit cu multă bunăvoință aceste dorințe întemeiate ale poporului român, a făcut numai atență pe delegațiune să intre în tratări și cu Patriarhia. Inalta Poartă voia cu ori-ce chip ca această chestiune să se rezolve în mod pacinic cu concursul și al puterii lumesti și al puterii bisericesti. Procedere destul de înțeleaptă de altfel, dar nerealizabilă, căci chiar dacă S. Sa Patriarhul ar fi voit în adâncul sufletului său aceasta, nu putea s'o facă fiind sub presiunea marelui idei a elenismului și a susținătorilor ei fanatici. Din contra, în urma buneii primiri ce Inalta Poartă a făcut delegațiunii române, persecuțiunile contra școlii și bisericii românești continuă cu mai multă furie din partea clerului grecesc. Cu toate acestea tari în credința sfințelilor lor drepturi, ei lucrează neîncetat pentru realizarea lor.

În anul 1896 se trimite din nou la Constantinopol o delegațiune, care să

lucreze în același scop. De astădată misiunea ei e încoronată de succes.

Românii aleg de Mitropolit al lor pe P. S. Antim, fost Mitropolit al Ochridei și Presbiter, cu reședința în Crușova. P. S. Antim e de origine albano-română și un bărbat foarte instruit. Pe lângă aceasta totdeauna a iubit pe Români, așa că el consimțise să fie ales ca șef bisericesc al Românilor încă din 1898. Românii comunică această alegere Inaltei Porți, care la rândul său intervine pe lângă Patriarhie, ca să consfințească voința poporului românesc.

Patriarhia de nou sub presiunea opiniei publice grecești nu poate face nimic. Ziarele grecești sunt de o violență de necrezut față de Patriarh, acuzându-l de neputincios și de trădător al intereselor grecești. Altele din contra sunt mai liniștite și cer numai unirea împregiurului Patriarhului, spre a nu se realiza dorința Românilor, sau, mai bine zis, de a nu se consfinți faptul implinit. Eată cum se exprimă ziarul grecesc „Akropolis” din Noemvrie 1896, când s'a făcut alegerea Mitropolitului Antim:

„Lovitura, pe care Românii ni-o prepară, e mult mai considerabilă decât toate amenințările Sârbilor (e vorba de nemulțumirea Sârbilor cu numirea Episcopului din Uskub). Poporațiile greco-valaha, care sânt destul de numeroase în Macedonia, vor fi astfel câștigate de Români spre paguba elenismului, în care aceste populații formează unul din cele mai prețioase elemente. Trebuie ca în această luptă să susținem Patriarhia din toate forțele noastre”.

Nu mult după această luptă întreprinsă pe deoparte de unele ziare grecești contra Patriarhului, ear' pe de altă parte din cauza tendințelor altor ziare de a nu ceda cu nici un chip, cu alte cuvinte de a nu aproba dorința poporului român și a Inaltei Porți, P. S. Sa Patriarhul și-a dat demisiunea, așa că astăzi nu e un Patriarh la Constantinopol, ci un loc-țitor de Patriarh.

Nu știm ce va face Patriarhia mai în urmă! Se va convinge ea oare, că nu e bine să nu se asculte un popor, care a adus cele mai mari servicii bisericii creștine ortodoxe și elenismului în genere? Se va convinge, că nu e creștinesc lucru de a nu se lăsa un popor să trăiască în sînul sfintei noastre biserici ortodoxe cu graiul lui național, cu obiceiurile și cu tendințele lui?

Multă vreme Bulgarii au cerut un episcopat național. Patriarhia s'a opus însă din toate puterile pentru satisfacerea cererii lor. În anul 1870 însă marele vizir convoacă pe delegații Patriarhiei și pe ai Bulgarilor și le face cunoscut un firman împărătesc, prin care Exarchatul bulgar era instituit. Exarchul era independent în administrațiunea bisericii bulgărești împreună cu un sinod al bisericii, dar rămânea în strînse legături cu Patriarhul. Patriarhia însă în loc să aprobe aceasta, îndată după alegerea Exarchului în 1872, pronunță ex-comunicarea bisericii bulgărești și o declară schismatică. În chipul acesta biserica bulgărească devine cu totul independentă și merge

Vestitul preot pentru abuzurile cu ocaziile alegerilor sinodale. Sâmbătă înainte de sfintele Paști, fiind alegere de n. tarius, s'a impletat așa, încât nu a putut nici el, nici învățătorul a face sfânta misă; dimineața la 6 ore, în ziua Paștilor, deși era să se între în biserică noaptea, ei totuși numai la învigorările păcurarilor din Bruckenau au venit la biserică.

Aceasta nu e mirare, căci și protopopul Putici le face coarne și le dă concediu la sfatul de lucruri, căci când a fost investigația cerută în contra lor de poporeni, protopopul, în loc de a face investigația, face raport numai episcopului, că învățătorul și preotul e împăcat cu poporeni, deși aceștia nimic nu știu despre aceasta, c ei lor protopopul chiar din contră li-a spus.

Dat la Vinga, la 28 Aprilie st. n. 1897.

Cetindu-se se subscrie prin:

Ion Muntean, Andrei Lica, George Paulișan.

E notoric, că protestul prezintă a și ajuns în mâna protopopului Putici, care, cheamă la sine pe Tanasie Urzica din Murani, a promis, că va sista procesul intentat contra lui, dacă va da o declarațiune, că cele referitoare la preotul Ion Mihailovici și în general că cele cuprinse în protest nu sunt adevărate, dar onoarea lui Urzica Tanasie, că aceasta nu s'a supus. Eată, încă un caz de imoralitate și abuz din partea protopopului!

Din România

Dinamită.

Ziarul „Mesagerul Brăilei” scrie următoarele:

„În ultimul moment aflăm, că s'au descoperit la docuri trei butoaie cu dinamită. D. Cușov, comisioner în portul nostru, transportă prin Brăila în Bulgaria materialul necesar drumului de fer ce se construiește. Între alt material s'au descărcat la docuri și trei butoaie, declarate că conțin fitiluri pentru lampă, când în realitate conțineau cutii cu dinamită. Un funcționar dela vamă a descoperit dinamita. Materialul exploziv s'a ridicat de la docuri și s'a așezat în depositul armatei. O anchetă s'a deschis și s'a descoperit, că căpitanul vasului ce a transportat dinamita la Brăila, avea cunoștință de materia explosibilă. Se zice, că s'au găsit mai multe scrisori compromițătoare la Cușov și Sava Marcof. Asemenea se suspectează, că D. Cușov este arestat.

† General Cretzianu.

Mercuri noaptea a încetat la București din viață dl general Cretzianu, fost inspec-

tor general al cavaleriei. Dl general Cretzianu a fost un excelent militar, care s'a distins în toată viața sa militară. În etate de peste 70 de ani, generalul Cretzianu se retrăsese la pensie.

NOUȚĂȚI

Arad, 1 Maiu-st. n. 1897.

Majestatea Sa acasă. Din călătoria Sa în Rusia, Monarchul nostru s'a reîntors la Viena alaltăseară la 10 oare. Despărțirea la gară a monarhilor a fost foarte prietenoasă: S'au îmbrățișat și s'au sărutat de două-ori.

Revistă militară. Ieri s'a făcut între Zadorlac și Aradul-nou simulacru de bătaie între infanteria, cavaleria și artileria garnizoanei noastre. Aceasta pentru-ca comandantul corpului de armată, dl baron Waldstädten să se convingă despre starea trupelor. Situația dată de comandant a fost următoarea: două batalioane de infanterie (comandate de colonelul Meyer) ocupă intrarea dinspre sud a Aradului-nou, pentru a nu lăsa cavaleria să pătrundă în comună. În flancul drept artileria ocupă pozițiune pe înălțimi, pentru a protege infanteria. Cavaleria a atacat sub conducerea vice-colonelului Strobl.

Comandantul s'a declarat mulțumit cu prestațiunile trupelor.

Contra Jidovilor. Deputatul Schönerer a propus în Reichsrathul din Viena, ca să se facă o lege, prin care să fie oprit Jidovilor a se stabili în Austria.

Alegerea din Brașov în fine s'a încheiat. După-cum era de prevăzută, a învins candidatul sașilor moderat, Brennerberg cu 526 voturi, ear' candidatul sașilor-verzi, Dr. Lurtz a primit numai 205 voturi și Dr. Otrobán, candidatul maghiarilor, a avut 21 voturi. Prin urmare Brennerberg a învins cu o majoritate de 300 voturi.

Salvini, marele artist dramatic italian, a jucat aseară pentru ultima oră în teatrul din Arad. Public a fost ceva mai mult. S'a dat „Morte civile”, o dramă plină de scene una mai mișcătoare și mai zguduitoare decât alta.

Marele artist a fost sublim. A făcut pe mulți să plângă cu lacrimi.

Un ziar local, cel mai patriotic, nici nu ia însă notă despre prezența în Arad a marelui artist „strein”.

Despre Pituk Bela publică însă coloane întregi. La înmormântarea unui reneget Ungurii s'au dus cu grămada, inspectorul școlar cu toți profesorii... Să asculte însă pe un artist, al cărui joc te înalță, o, aceasta nu-i „patriotic”, pentru-că artistul nu-i aderent al... ideii, — nenorocita idee ce-i face ridicoli pe șovinisti.

Șovinism la culme! În toate statele culte din lume, arta este considerată ca internațională. Prin urmare: un artist de naționalitate italiană, de pildă, poate juca cu aceeași glorie pe ori-și-ce scenă și omul iubitor de artă, va admira o trupă de artiști și dacă ea nu joacă în limba maternă a publicului. D-șoara Agata Bărsescu, spre exemplu, a fost admirată în București în piese germane, cu trupă care românește nimic nu știa. Rossini, Salvini, au jucat italieneste, Sarah Bernhardt franțuzește!... Așa-i asta în toată lumea. Numai la Ungurii aradani lucrurile merg pe dos.

Astfel cetim în „Arad és Vidéke” de azi, că în comitetul teatrului Müller Károly a făcut mare agomot, că de ce s'a îngăduit lui Salvini să joace în teatrul local în limba italiană...! A cerut să se ia măsuri, ca pe viitor să nu se mai întempele asemenea lucru!

Apoi atunci Ungurii nici nu vor vedea artiști mari, ci întreaga artă a Terii-Ungurești va fi „Piros Bugyelaris”!

De altminteri dacă și cei din Budapesta ar primi principiile Aradanilor, opera maghiară (?) ar trebui îndată închisă, deoarece acolo artiștii cântă mai mult nemțește, italieneste și franțuzește, Ungurește nu știu decât numai... coristele!

Popa din Micherechiu. Sub acest titlu ziarele maghiare publică niște lucruri scandaloase în socoteala protopopului Nicolau Roxin, care, în loc de a îngriji de școală și biserică, s'a pus ca să facă pe agentul guvernului și al clicei Tisza-istă în Bihor, dând mâna cu puterea publică pentru apăsarea și spoliarea poporului. Roadele abia începutei sale chiverniseli protopopești sunt deja prea imbelșugate.

Poporul din Micherechiu, în răzvrătul și amfriciunea sufletului său, înstrăinat de biserică părinților sei, — nu mai puțin ca 90 de familii s'au declarat că trec la biserică greco-catolică. Ale tale dintru ale tale, Consistoriile dela Oradea-mare! Ți-a trebuit un protopop „patriotic” după tipul și asemănarea lui Tisza! Ți-l'ai găsit în popa Roxin din Micherechiu, dar' ai să și răspunzi pentru el înaintea națiunii și a bisericeii.

Concert în Caransebeș. Mâne, în Duminică Tomei, reuniunea română de cântări și muzică din Caransebeș aranjează acolo un concert sub conducerea d-lui dirigent Adolf Hüttner. După concert urmează joc.

Bancă românească în Pecica. În Pecica-română se va înființa o bancă românească sub numirea de: Asociațiunea de economii și ajutorare în Pecica-română, care e deja și improtocolată la autoritățile competente. Lucru natural, că asemenea întreprindere este cu totulul rău văzută în cercurile ungurești și nu se pot împăca de loc cu ea. În cele din urmă însă se vor da și banca tot va progresa și fără învoirea lor.

Grecul nu plătește. Se scrie că înainte cu 15 ani, colonelul grec Vassos, care stăpânește azi în Creta, petrecând cu regele George în Wiesbaden ca adjutant al regelui, — a cumpărat niște giuvaericele dela liferantul curții și a rămas dator cu 1200 marce. Creditorul a intentat în cele din urmă proces în contra colonelului grec — la tribunalul din Wiesbaden. Tribunalul s'a pronunțat, lucru firesc, în favorul creditorului, dl colonel Vassos însă nu vrea să plătească, deși își recunoaște și el datoria. — Faptul nu prea e măgulitor pentru dl colonel.

Regina măhnită. După raportul foii italiene „Lega Lombarda”, regina Margareta a Italiei se află foarte deprimată și tristă de când cu atentatul comis zilele trecute în contra Regelui Umberto.

Cei din giurul reginei sunt îngrijeați de soartea ei. În zilele acestea regina a vizitat claustrul de călugărițe din Monte-Aventino, unde a petrecut oare întregi în supărarea sa.

O carte interesantă. Sub titlul „Leleplezések a magyar szabadság-harcz és a magyar emigratio életéből”, de Zedlák Mátyás, fost sublocotenent de honvezi.

Cartea este foarte interesantă, mai ales că publică o mulțime de lucruri needitate, cari varsă o stranie lumină asupra lui Kosuth.

Cartea costă 1 coroană și se poate comanda la Szt. Gellert Nyomda, Budapesta, Prater utca 44.

În carte se combate îngămfarea ungurească și șovinismul.

Un bărbat fără copii. În vîrstă de 28 ani, care știe ungurește și românește, și la cas de trebuință poate depune cautiune de 1000 fl., — se recomandă și pe această cale pentru un post în cancelarie, prăvălie sau

alte asemenea ocupațiuni, fie în localitate sau provincie. Condițiuni modeste. Doritor să se adreseze la administrațiunea acestei fo

ULTIME ȘTIRI

1013 Resboiul.

Tesalia întreagă este în mâinile Turcilor Edhem-pașa, ca strategian înțelept, s'a oprit în Larissa, capitala Tesaliei, întărindu-și și asemenea și celelalte pozițiuni.

După-ce a ocupat deja și Tricala și Calabaca, nu-i mai rămâne acum decât să ocupe și Volo, pentru-ca întreaga linie strategică și comercială a Tesaliei să fie în stăpânire: Turcilor și astfel războiul să fie terminat deoarece-ce, cu toate că la cârmă în Grecia a venit Ralli, șeful opoziției, se consideră ca lucrul cu neputință continuarea războiului din partea Grecilor, ear' încă despre Turci, ei nu țin-tesc să ocupe și Atena, deoarece-ce știu că Europa i-ar scoate și așa d'acolo.

Osman-pașa nu mai are nevoie să se ducă în Tesalia, ci va căuta să curățe Epirul de Greci și să liniștească pe Albanezi.

Simpatiile lumii culte se întorc cu atât mai mult spre Turci, cu cât pretutindeni ei se poartă bine cu prizonierii greci, precum și cu toți cetățenii localităților ocupate.

Grecii sunt condamnați rău pentru aproape crima ce au săvârșit prin faptul, că părăsind Larissa, au dat drumul la toți criminalii din temnițe, cari îndată ce au ieșit și au văzut că miliția elină fuge, s'au dat la cele mai mișelești orgii. Au omorât, au jăfuit, au necinstit femei, — așa că intrarea în oraș a ostrei turcești a fost considerată chiar de Greci ca o fericire: au scăpat astfel de mișeliile criminalilor scăpați de prin pușcării.

Caracteristic este apoi faptul, că Delyanis a refuzat să-și dea demisia, așa că regele a trebuit să-l destituie.

Lucruri de acestea nici în Sârbia nu s'au întemplat.

Dăm mai la vale telegramele din urmă sosite din Grecia.

Atena, 1 Maiu n.

Noul ministru s'a constituit din Tricupisti și partizani ai lui Ralli.

Camera nici eri n'a putut ține ședință, deoarece-ce nu s'au întrunit decât numai 40 deputați.

Ministerul de războiu îl va conduce Ralli, care-și propune să organizeze armata. El zice: „Cinstea Greciei numai pe câmpul de luptă se poate repara. Noi cerem să ni-se lase mână liberă și nu primim directivă nici dela Regele, nici dela Camera.”

Atena, 1 Maiu n.

Delyanis, fostul prim-ministru, a zis unui corespondent:

— Dacă noul guvern va realiza planul meu, vom scăpa de greutăți și vom pute dispune asupra frontierei noastre dela Nord, deoarece-am renunțat asupra Cretei după-cum dorise marile puteri.

La Te-Deum-ul servit eri pentru familia regală s'au întemplat scene ne mai pomenite. Mulți cetățeni au început să injurie pe rege chiar în biserică, ear' despre fiii sei să strige, că sunt netrebnici.

Noue lupte.

Constantinopol, 1 Maiu n.

Grecii și Turcii s'au bătut eri toată ziua la Rivali, aproape de Farsale.

Grecii se retrag spre Domocos.

Armata turcească din Epir a început ofensiva și i-a făcut pe Greci a se retrage până la Arta.

Tricala a fost luată fără nici-o rezistență din partea Grecilor.

Redactor responsabil: Ioan Russu Ștrianu.

Stefan L. Honisch

ATELIER DE FOTOGRAFIE ȘI ZUGRĂVIRE

Arad, Templom-utca Nr. 4. vis-à-vis de palatul Minorților.

Pentru fotografiile sale artistice, pentru străinătate Majestatea Sa Regele Italiei l-a numit membru al academiei de arte „Chieti” ce stă sub patronatul său.

Vechia dorință a marelui public este împlinită; de aci încolo nu e nevoie de a plăti fotografiile cu un preț atât de scump.

Avizez deci pe onoratul public că am intrat în legături atatornice cu fabrica de arte de fotografiere din Paris.

Prin aceasta sunt în plăcuta poziție, că fotografiile comandate la mine, precum: *fotografii singuratiche, în grupe mari, în familie, precum și condițiuni afară de atelierul meu, le execut cu un preț, până acum nemai auzit de ieftin, în ceea-ce dovedește următoarea notă a prețurilor:*

6 bucăți fotografii format	carte de vizită	acum fl.	2.50	mai înainte fl.	4.
6 " " " "	cabinet	"	6.—	"	9.
6 " " " "	mare Makart	"	8.—	"	14.
6 " " " "	mic	"	5.—	"	9.
6 " " " "	Deudoir	"	9.—	"	18.

Tot astfel icoane mai mari în comparație cu prețurile de până acum se execută mai ieftin cu 50%.

De 4 ani deja mă bucur de încrederea onor. public din Arad și numai bunei voințe a marelui public pot să mulțimesc succesele mele de până acum într'atâta că în viitorul cel mai apropiat voi continua într'un atelier mai mare și mai splendid tot ceea-ce mi-am eluptat în atelierierul meu de până acum prin fotografiile mele bine succese.

Îmi iau deci voia a atrage din nou binevoitoarea atențiune a onor. public asupra notei de prețuri de mai sus, care va fi observată cu cea mai conștiincioasă punctualitate.

Cu distinsă stimă:

Stefan L. Honisch,

fotograf, membru al academiei de arte.

[54] 1—10

Licitațiune minuendă.

Comuna bisericească gr.-or. română din Arad publică concurs pentru zidirea case cu etaj, pe lângă oferte și licitațiune minuendă.

Cei interesați sunt deci provocați, că pe lângă depunerea cautiunii de 1122 fl. 90 adică 5% din suma preliminară de 22.458 fl., până la 27 Aprilie (9 Maiu) a. c., oare a. m., ofertele în regulă prevăzute, subscrise și sigilate să și-le aștearnă subului president. Ofertele închise se vor desfășura tot în această zi la 11 oare, cu ocaziune se va ține și licitațiune verbală. Planul preliminarul de șpese și condițiunile de licitare se pot vedea în toată ziua în localitatea școlii noastre din piața Tokai, privința acceptării ofertelor comitetul își susține dreptul de necondiționată și hotărâre.

Arad, din ședința comitetului parochial greco-oriental român, ținută la 17 Aprilie 1897.

Nicolau Oncu m. p.,
președinte.

[57] 1—1

Traian Vatfanu m.
notar.

ÎMPRUMUTURI IEFTINE

pe amortisare

pe posesiuni de pământ, case aflătoare în Arad pe lângă condițiunile cele mai ieftine și mai avantajoase, tot astfel se convertesc împrumuturi, care aduc percentele cele mai urcate fără ori-ce cheltuieli anticipative. — Prin subscrierul, să mijlocească repede și cu punctualitate.

CUMPERARE ȘI VÂNZARE DE CASE ȘI PĂMÂNTURI.

Totodată mi iau voie să înștitez pe onor. public, că:

— Cu 1-a Maiu anul curent —

îmi strămut localul cancelariei în casa lui Müller Gyula, Strada Archiducelui Iosif Nr. 11.

Îmi voi da toată silința, ca prin procedarea mea neschimbată și corectă să-mi susțin și mai departe, ca și până acum încrederea p. t. public.

Wilhelm F. Szűcs,

Institut de împrumutare pentru imobile.

[55] 1—3

Gutori Földes Kelemen

Farmacie în Arad

Crema de Margit

Marca de scutire

Marca de scutire

Crema-Margit cea mai bună pentru obraz, întinereste și înfrumusețează fața în scurtă vreme.
Crema-Margit este singurul remediu în contra piștruiilor, a petelor de freat și în contra erupțiunilor de piele.
Crema-Margit este singurul remediu în contra înegririi și a roșirii pielei, precum și contra arsurilor de soare.
Crema-Margit efectul ei miraculos este că unsă pielea, se absoarbe îndată; după de ce în 3—4 zile pielea care a fost plină cu piștrui și pete de freat, se face albă ca alabastrul.
Crema-Margit este absolut nevinovată, deoarece ce nu e unsuroasă, ci este fină și se absoarbe iute. Fața nu capătă strălucire ca de altă cremă și de aceea se poate folosi și ziua.
Crema-Margit un flacon mare 1 fl., unul mic 50 cr.

Crema-Margit albă, roșă și crème 60 cr.

Pudră-Margareta o cutie 35 cr.

Săpun-Margareta o cutie 50 cr.

Pasta pentru dinți Margareta o cutie 50 cr.

Numai atunci este curată, când fiecare cutie poartă numele farmacistului aradan Gutori Földes Kelemen.

Păziți-vă de contrafacere.

Flacoane goale nu se umple în alte farmacii cu crema Margareta.

Magazinul central este la Gutori Földes Kelemen, farmacist, Arad, Deak Ferencz utca 12. Telefon 111.

(24) 8—

Ved. SÜTÖ IOSEFINA

Prăvălie de sticlărie și porcelan

Arad Strada Forray 2/c

Unde atârână deasupra ușei globul roșu de grădina.

N'are vetrină într'adevăr splendid aranjată, să află însă în depozit ori-ce cauți.

Sticlărie, porcelanărie și maiolica precum: Filingene pentru dus prânzul acasă, garnituri pentru ceai, cafea, moca și spălat, garnituri moderne maiolica pentru spălat, bere, vin, apă și liqueur în cel mai bogat asortiment.

Lampe de acătat și de masă, policandre și tot felul de lampe pentru bucătărie (cuină) cu cele mai ieftine prețuri.

Mai departe atrag atențiunea Sthl. Domni birtași asupra paharelor și sticlelor mele de vin și bere cu prețuri ne mai pomenit de eține.

(32) 7—

Cu toată stima

Ved. Sütö Iosefina.

Cătră onoratul public.

Am onoare a aduce la cunoștința Onorabl. public

FRĂȚII DÜRR

comercianți de băcănie în Arad cu ziua de azi urma încheierii socotelilor a desființat firma, și adică toată averea activă și pasivă împreună cu toate obligațiunile, a trecut în posesiunea mea, prin urmare prăvălia situată în strada Josef Föhrczeg ut în fața ciul băncii „Victoria”, adică în locul de mai înainte voi continua, eu conducerea și de aci înainte.

Rog deci Onorabl. public să binevoiască a mă onora și pe mine cu încredere de care s'a bucurat și firma de mai înainte.

Arad, 16 Februarie 1897,

(29) 7—10

Cu toată stima

Dürr Gusztáv.